

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Στις 23 Μαΐου, στο χώρο του Αρείου Πάγου, στην Ακρόπολη, πραγματοποιήθηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα η κορυφαία εκδήλωση της Επιτροπής «ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ για την Ειρήνη, τη Ζωή και τον Πολιτισμό», σε συνεργασία με το Ε.Μ. Πολυτεχνείο του οποίου ο Πρύτανης κ. Ν. Μαρκάτος, είναι πρόεδρος της Επιτροπής.

Πανεπιστημιακοί καθηγητές, πνευματικές προσωπικότητες, καλλιτέχνες, εκπρόσωποι κομμάτων και οργανώσεων, συγκεντρώθηκαν στο χώρο του Αρείου Πάγου, ένα χώρο με ιδιαίτεροτητα που είναι σύμβολο ελευθερίας και ανεξαρτησίας, για την επαναδιακήρυξη, μετά από 12 χρόνια αγώνων, των νέων κατευθύνσεων της «ΕΚΚΛΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ».

Σημείο αναφοράς των ομιλητών ήταν ότι, το περιεχόμενο της Ειρήνης στους σημερινούς καιρούς, με τα συσσωρευμένα προβλήματα, συνδέεται με την ανάδειξη ενός νέου ουμανισμού στη θέση της άκρατης τεχνολογικής αντίληψης και της αναβίωσης του φασισμού, του ρατσισμού, του επιθετικού εθνικισμού, της έκρηξης τοπικών συρράξεων, του πολυκαίματου πολέμου στη Βοσνία. Επίσης ότι, επιτακτική είναι η ανάγκη κοινωνικής ευαισθητοποίησης, για τη σωτηρία του περιβάλλοντος και της οικολογικής ισορροπίας.

Κατά την έναρξη της εκδήλωσης, έγινε αναφορά στα μηνύματα που εστά-

λησαν από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κ. Καραμανλή, την Υπουργό Πολιτισμού κ. Ντόρα Μπακογιάννη, και το Γενικό Γραμματέα του ΕΟΤ.

Ο δημοσιογράφος κ. Γιώργος Τσαπόγας, Ειδικός Γραμματέας της Επιτροπής «ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ», πρώτος ομιλητής, ο οποίος είχε επιφορτισθεί και με την παρουσίαση των άλλων ομιλητών, είπε:

«Σε ένα οριακό σημείο του ψυχρού πολέμου και του κινδύνου πυρηνικού αφανισμού στο προάσφατο παρελθόν, η ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, διακήρυξε απ' αυτόν εδώ το χώρο, την αντίσταση στην κλιμάκωση των εξοπλισμών, υπενθυμίζοντας τη φρίκη της Χιροσίμα.

Σήμερα, που ο άμεσος κίνδυνος πέρασε, αλλά η Ειρήνη ήρθε χωρίς Ειρήνη και η γενικευμένη αλληλοεξόντωση έχει αντικατασταθεί από τις περιφερειακές συγκρούσεις και τον πολυκαίματο πόλεμο στη γειτονιά μας. Σήμερα, σε μια περίοδο που η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει κρίσιμα προβλήματα και κρίση θεσμών και αξιών, η «ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ», επαναδιακηρύσσει την πίστη της στον άνθρωπο, ως «απάντων δημιουργού», αλλά και αποδέκτη των αγαθών που παράγει, μέσα σε συνθήκες ειρηνικής δημιουργίας.

Στη νέα ιστορική εποχή, η σύνδεση του ουμανισμού με την πρόοδο των ε-

πιστημών και της καλύπτουσας τεχνολογίας, μπορεί και πρέπει να αποτελέσει τη βάση μιας νέας ισορροπίας. Σ' αυτή την ιστορική περίοδο που σηματοδοτείται από τη λιμοκτονία σε μεγάλες περιοχές του Πλανήτη, από τις τοπικές συρράξεις, τις αρρώστιες, τα ναρκωτικά, την επανεμφάνιση του ναζισμού, του ρατσισμού, και του επιθετικού εθνικισμού, τώρα που η βιβλική καταστροφή του περιβάλλοντος και της οικολογικής ισορροπίας συνθέτουν εικόνα ζόφου, η αφύπνιση και η ενεργοποίηση των σκεπτομένων ανθρώπων, αποτελεί όχι μόνο συνειδησιακή υποχρέωση, αλλά και στάση και πράξη ζωής.

Στα πλαίσια αυτά, η «ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ», πιστεύει ότι η πολιτιστική ταυτότητα, συνδέεται αναπόσπαστα με την εθνική υπόσταση και αποτελεί συνδυατικό κρίκο και γλώσσα επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ των λαών, στην άμυλλα του «ωραίου του μεγάλου και του αληθινού» των Ολυμπιάδων.

Το νόημα των επιδιώξεών μας εκφράζεται στο μικρό απόσπασμα από την ιδρυτική πράξη της ΟΥΝΕΣΚΟ, που είναι το εγερτήριο σάλπισμα:

«Επειδή οι πόλεμοι αρχίζουν από τον των ανθρώπων, γι' αυτό στο νου των ανθρώπων, πρέπει να οικοδομήσουμε την προστασία της Ειρήνης και της Ζωής.»

Στη συνέχεια, ο Μητροπολίτης Δωδώνης κ. Χρυσόστομος, απηύθυνε ευχτήριο μήνυμα, αναφερόμενος στο παγκόσμιο χαρακτήρα που πρέπει να έχει η ειρήνη, πέρα από κόμματα, πολιτικές αποχρώσεις και κάθε είδους συμφέροντα.

Ο πρόεδρος της Επιτροπής «ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ», Πρύτανης ΕΜΠ κ. Νίκ. Μαρκάτος, ανέφερε τα εξής:

«Σχεδόν 12 χρόνια μετά την ίδρυση της, η Έκκληση της Ακρόπολης επιδιώκει να παρουσιάσει τη φυσιογνωμία της και να επανατοποθετήσει τους στόχους της στην πραγματικότητα που διαμορφώνεται σήμερα. Πλαισιωμένη κύρια από πνευματικούς ανθρώπους και νεολαία, ανθρώπους των γραμμάτων και της Τέχνης καθώς και από όλα τα στοιχεία της Κοινωνίας, που ευαισθητοποιούνται από τα εθνικά και πα-

γκόσμια προβλήματα, και είναι διατεθειμένοι να θυσιάσουν κάτι από την ησυχία τους και να κινητοποιηθούν.

Η Έκκληση της Ακρόπολης δεν έχει χαρακτήρα κομματικής ή άλλης μορφής οργάνωσης, παρά αισιοδοξεί να αποτελέσει μια μορφή κοινωνικής συνείδησης, μια φωνή διαμαρτυρίας και επαγρύπνησης.

Το διεθνές σκηνικό έχει μεταβληθεί κατά τη δωδεκαετία που μεσολάβησε από την Ίδρυση της Ε.Α. μέχρι σήμερα. Οι εξελίξεις σηματοδοτήθηκαν από κοσμοϊστορικές ανακατατάξεις στο Ανατολικό στρατόπεδο, από εκρηκτική αστάθεια στα Βαλκάνια, από εξαιρετικές ρατσιστικές αντιδράσεις και ξενοφοβίες στην Κεντρική Ευρώπη.

Στη χώρα μας η υποβάθμιση του επιπέδου της ζωής και των ηθικών αξιών, η αδυναμία της πολιτικής για μια αποτελεσματική διαχείριση της κρίσης, συνοδευτήκε από την περιπέτεια του εθνικού ζητήματος με τους Βαλκανικούς γείτονές μας. Είναι προφανές ότι κάτω από τις συνθήκες αυτές μπαίνει επιτακτικότερα η ανάγκη ενεργούς συμμετοχής του πολίτη στα κοινά. Δεν αποσκοπούμε να πολεμήσουμε τα κόμματα ώστε να δημιουργήσουμε ένα νέο κόμμα που θα ακολουθήσει την ίδια ιστορία. Δεν επιδιώκουμε να αγνοισθούν με συμβατικές μορφές πάλις προς το κράτος ή άλλη μορφή εξουσίας.

Ευελπιστούμε να αποτελέσουμε μια δυνατή μορφή διαμαρτυρίας, μια ομάδα που με πνεύμα κοινωνικό θα αγκαλιάσει την ανθρωπότητα και θα προσυμμετάσχει στην υπόθεση της ειρήνης, της συνεργασίας και του πολιτισμού.

Ο Διευθύνων το Γραφείο του ΟΗΕ στην Αθήνα, κ. Παναγ. Καραφωτιάς, τόνισε την ανάγκη στήριξης των αρχών του Οργανισμού και κατέληξε με το σύνθημα «αν θέλεις Ειρήνη, αγωνίσου για την Ειρήνη».

Η Πρόεδρος του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας κα Νίκη Γουλανδρή, τιμημένη με υψηλή ευρωπαϊκή διάκριση για τις πολύπλευρες κοινωνικές της δραστηριότητες, έλαβε το λόγο και είπε:

Από την Αθήνα, από τον Άρειο Πάγο, το χώρο-σύμβολο της έννομης τάξης, κάνουμε έκκληση στην παγκόσμια κοινότητα, στους διεθνείς οργανισμούς, στις κυβερνήσεις και πίσω από αυτούς στους λαούς, στον άνθρωπο: για αναθεώρηση του τρόπου διαχείρισης του κόσμου.

Η έκκλησή μας απευθύνεται στα ευρύτερα κοινωνικά στρώματα, ζητεί να υπερνικήσει συμφέροντα, να ανατρέψει τη διάβρωση των κρατικών μηχαν-

ισμών να κινητοποιήσει το ανθρώπινο δυναμικό.

Οι πολιτικές ηγεσίες καλούνται να αποκτήσουν ηθική διάσταση σε τοπική, εθνική και παγκόσμια κλίμακα, να δώσουν ώθηση σε μία άλλη ανάπτυξη, παγκόσμια και διαχρονική.

Και ακόμα να προχωρήσουν σε μια αναθεώρηση της λειτουργίας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, αν θέλουμε ο μηχανισμός αυτός να ανταποκριθεί στις προσδοκίες μας.

Η αποτυχία της Κοινωνίας των Εθνών οδήγησε στον 2ο παγκόσμιο πόλεμο. Μία δεύτερη αποτυχία μπορεί να καταστεί μοιραία. «Ίσως», λέει ο ίδιος ο Γεν. Γραμμ. Μπούντρος Γκάλι, «να μην υπάρξει τρίτη ευκαιρία για τον πλανήτη γιατί σήμερα απειλείται από πολλούς κινδύνους».

Το ανθρώπινο γένος βρίσκεται σε κίνδυνο: η πείνα, η ένδεια, οι αρρώστιες που τείνουν να γίνουν επιδημίες, οι πολεμικές συγκρούσεις, τα ναρκωτικά, η τρομοκρατία, απειλούν τη μοίρα και την επιβίωση της πλειοψηφίας των συνανθρώπων μας. Και ακόμα, τα κρίσιμα περιβαλλοντικά προβλήματα πλήττουν σήμερα τον πλανήτη και έχουν περιορίσει την ανταρχή του οικοσυστήματος, έτσι ώστε, να διαγραφεί χρονικά η ανατροπή του.

Το ανθρώπινο γένος βρίσκεται σε σύγκρουση, όχι μόνο μεταξύ του, αλλά και με το χώρο με τη Γη που το στεγάζει. Η αναθεώρηση της συμπεριφοράς μας απέναντι στη φύση σημαίνει τη διαμόρφωση ενός νέου ήθους, όπου ο έλεγχος των αναγκών και ο σεβασμός του περιβάλλοντος θα δημιουργήσουν μία νέα ισορροπία, ένα νέο κώδικα αξιών. Η φύση πρέπει να γίνει

και πάλι ο κύριος παιδαγωγός του ανθρώπου.

Ο πολιτισμός μας ασφαλώς πολλαπλασίασε τις επιστημονικές ανακαλύψεις, ασφαλώς επιταχύνει το ρυθμό της ιστορίας. Βρίσκεται όμως σε αδυναμία να προωθήσει τη σκέψη και να διαμορφώσει τις διαδικασίες για τη θεμελίωση της ειρήνης, της δικαιοσύνης, της ηθικής. Το ρωμαϊκό απόφθεγμα «αν θέλεις ειρήνη ετοίμαζε πόλεμο» όχι μόνο δεν οδήγησε στην οριστική ειρήνη, αλλά αντίθετα ανέπτυξε πολεμικούς μηχανισμούς που απειλούν το ανθρώπινο γένος με ολική καταστροφή.

Ο αιώνας μας αριθμεί ήδη 110 εκατομμ. νεκρών. Ήρθε πια η ώρα να αναζητήσουμε την ειρήνη με ειρηνικά μέσα.

Ας κινητοποιήσουμε στην υπηρεσία της ειρήνης τη διανόηση, ας της διαθέσουμε τα οικονομικά μέσα, την σύγχρονη τεχνολογία και πάνω από όλα τη λογική. Ας αναλάβουμε την ευθύνη για μια ζωή αντάξια του ανθρώπινου γένους στο σύνολό του, ας εδραιώσουμε τους ηθικούς κανόνες, που θα εξασφαλίσουν την ελευθερία, τη δικαιοσύνη, την αξιοπρέπεια του ατόμου και τη λιτότητα της ζωής, σε μια κοινωνία ευθύνες μαζί με το σεβασμό στη νομτέλεια της Φύσης.

Η σημερινή ΕΚΚΛΗΣΗ για την Ειρήνη, τη Ζωή και τον Πολιτισμό, σημαίνει έκκληση για αλλαγή πορείας, για αποφασιστική τομή στην Ιστορία, σημαίνει να ανατρέψουμε την προπατορική αδυναμία του ανθρώπου να προλαμβάνει τη σύγκρουση, χωρίς να προσφεύγει στη βία, στα όπλα. Αιώνιο, πανανθρώπινο αίτημα η Ειρήνη. Η αχλήιος πτέρνα του ανθρώπου, ο πόλεμος.

Σήμερα στον κόσμο πλανάται η ελπίδα για ένα νέο ξεκίνημα. Υπάρχει μία καινούργια ευαισθησία για τα προβλήματα της ανθρώπινης ύπαρξης.

Χρειαζόμεθα να επικοινωνήσουμε με την πολυφωνία του κόσμου.

Χρειαζόμεθα ανάταση, ελπίδα, οραματισμό.

Χρειαζόμεθα να δούμε καθαρά τον κόσμο με την καθαρότητα της οράσεως όπως τον είδαν πρώτοι οι Έλληνες».

Στη συνέχεια στο βήμα εκλήθη η κα *Μελίνα Μερκούρη*, η *Μελίνα* χωρίς προσδιοριστικά, όπως την παρουςίασε ο κ. Γ. Τσαπώγας, που ως άτομο και ως υπουργός Πολιτισμού στα χρόνια του πρώτου κύκλου των δραστηριοτήτων της «ΕΚΚΛΗΣΗΣ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ», βορέθηκε με το πλατύ χαμόγελό της, αγωνίστρια της Ευρώπης και με πρότασή της, τηρήθηκε ενός λεπτού αναφορά στην Ειρήνη, που έγινε παγκόσμιο σύνθημα.

Επίσης, ήταν αυτή που εγκαίνιασε στο χώρο της Ακρόπολης, τη χάλκινη πλάκα της «ΕΚΚΛΗΣΗΣ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ», έργο του εξαίρετου καλλιτέχνη *Τάσου Καπάντη*, που χάθηκε πρόωρα. Η κ. Μερκούρη, φανερά συγκινημένη, απευθυνόμενη στους παρευρισκόμενους που την δέχθηκαν με μεγάλη εγκαρδιότητα, είπε από του βήματος:

«Με χαρά, συγκίνηση και υπερηφάνεια βλέπω παλιούς και νέους φίλους που ενώνουν για άλλη μια φορά τα χέρια και την ευαισθησία τους για την υπεράσπιση της ειρήνης, της ζωής και του πολιτισμού.

Από τον ιστορικό αυτό χώρο, με οικουμενικό σύμβολο ειρήνης και Δημοκρατίας, τον Παρθενώνα, η «Εκκληση της Ακρόπολης» στέλνει εδώ και δώδεκα χρόνια, μήνυμα ειρηνικής συνεργασίας των λαών. Ένα μήνυμα που στις εξαιρετικά κρίσιμες συνθήκες των καιρών και την επικίνδυνη κατάσταση στα Βαλκάνια, αποκτά δραματική επικαιρότητα.

Αλλά, αγαπητοί φίλοι και φίλες, και η αναφορά στη διακήρυσή σας, στην καταδίκη του ρατσισμού, του φασισμού και του επιθετικού εθνικισμού, με παράλληλη αναβάθμιση της πολιτικής ταυτότητας, ως γέφυρας ειρηνικής επικοινωνίας και συνεργασίας των λαών, αποκτά, στους καιρούς μας εξαιρετικό βάρος και πρωτεύουσα ση-

μασία. Πρέπει να εξαρθεί επίσης, η αναφορά σας στην ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος και της οικολογικής ισορροπίας. Θέλω να πιστεύω ότι ως πολίτης και ως υπουργός Πολιτισμού κατά τα πρώτα χρόνια των δραστηριοτήτων σας, ολόθερμα τις υποστήριξα. Και θυμάμαι με συγκίνηση ότι κάνατε την τιμή να μου αναθέσετε να εγκαταστήσω τη χάλκινη πλάκα, που τοποθετήθηκε λίγο πιο πάνω για να θυμίζει την αφετηρία των αγώνων σας, που τι-

μήθηκε τόσες φορές με χαρετισμό μήνυμα του γενικού γραμματέα του Ο.Η.Ε.

Από την ψυχή μου κάθε τιμή στις προσπάθειές σας, που με το εθνικό και το οικουμενικό τους περιεχόμενο, ενισχύουν τη φιλειρηνική ταυτότητα της χώρας μας και αναβαθμίζουν την πολιτιστική της προσφορά».

Ο βουλευτής και συγγραφέας κ. *Γιάννης Κοντοσχέρας*, απήγγειλε στη συνέχεια ποιήματά του, αναφερόμενα στον οικουμενικό συμβολισμό της Ακρόπολης και η διεθνούς φήμης πιανίστα κα *Έφη Αγραφιιώτη*, η οποία με το επιτυχημένο ρεσιτάλ πιάνου που έδωσε στις 3 Μαΐου άνοιξε τις εκδηλώσεις της «ΕΚΚΛΗΣΗΣ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ», μίλησε για την πολιτιστική πλευρά του περιεχομένου της Ειρήνης:

«Κάτω από την Ακρόπολη, είναι τόσο φανερό και υποβλητική η σχέση του Πολιτισμού με την Ειρήνη, που ό,τι και να πούμε μοιάζει κοινό, τετριμμένο και αυτονόητο. Έτσι, θα μου επιτρέψετε, να ανατρέξω σε ένα ιστορικό γεγονός, που υπερκαλύπτει τα όσα θα σας έλεγα.

Κάποτε, ο Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ, εγκατέλειψε ένα σημαντικό συμβούλιο, για να παρευρεθεί σε μια έκθεση γλυπτικής, που είχε θέμα τον άνθρωπο, το σώμα και την κίνησή του. Όταν ρωτήθηκε γιατί απεχώρησε μόνο και μόνο

για να παρευρεθεί σε μια κοινωνική εκδήλωση, απάντησε:

Ο πολιτισμός, έτσι όπως ήρθε μέχρι τις μέρες μας και η ειρήνη, θυμίζουν το αυγό του Κολόμβου. Κανείς δεν είναι βέβαιος για το ποιος προϋπήρξε, ποιού. Ένα μόνο έχει σημασία να θυμόμαστε: η ειρήνη προβάλλει τον πολιτισμό και αυτός με τη σειρά του την υπερασπίζεται, υπενθυμίζοντας στον άνθρωπο, την αξία του νου, δηλαδή την αξία της ζωής.

Νομίζω ότι, κανείς στις μέρες μας, πολίτης οποιουδήποτε τόπου, δεν θ' αρνιόταν τη θεμελιακή σχέση που υπάρχει ανάμεσα στη ζωή, την οικολογία, την ειρήνη, τον ουμανισμό. Και βέβαια, η ΕΚΚΛΗΣΗ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, έμπρακτα (όπως δηλώνει και στη διακήρυσή της) υποστηρίζει και θα υποστηρίξει το συσχετισμό και την συμπίεση των πιο πάνω εννοιών, ζητώντας και από τους εκφραστές του πολιτισμού, φορείς και άτομα, να συμμετάσχουν στην προσπάθεια συντήρησης του παλαιού πολιτισμού και δημιουργίας Νέου.»

Εκ μέρους της νεολαίας, μίλησε η χορήγτρια του Πανεπιστημίου Κρήτης *Χριστίνα Παπαηλιού*.

«Η αυθόρμητη συγκέντρωσή μας, τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, σε αυτόν εδώ το χώρο, όπου καταφεύγουμε κάθε φορά που η ιστορική συγκυρία μας επιβάλλει να αναλογιστούμε ατομικά και συλλογικά για το μέλλον της κοινωνίας, πιστεύω ότι επαναφέρει στο νου όλων μας, κάποιους προβληματισμούς, που γεννιούνται αλλά και ταυτοχρόνα απωθούνται στη δίνη της καθημερινότητας.

Επωμιζόμενη τη βαρύτατη ευθύνη να εκφράσω ειδικότερα τη θέση των νέων, θεωρώ πως' αρχήν σκόπιμο να επισημανθεί από ο προβληματισμός αυτός, δεν αφορά σε τίποτα άλλο παρά στη δυσάρεστη κατάσταση που διέρχεται τα τελευταία χρόνια η ελληνική κοινωνία, ως ζωντανό μέλος του οργανισμού της διεθνούς κοινότητας. Βέβαια, θα μπορούσε να παρατηρήσει κάποιος πως ο άνθρωπος, σε κάθε εποχή και ιδιαίτερα οι νέοι, παραπονούνται και διαμαρτύρονται για την καθημερινά τάξη πραγμάτων. Όμως, τα καίρια προβλήματα που αναδύονται και γίνονται καθημερινά αντιληπτά από τους ευαίσθητους πολίτες, οι οποίοι καλούνται να τα αντιμετωπίσουν, δικαιολογούν απόλυτα μια στάση δυσπιστίας και ανησυχίας.

Ποιός είναι εκείνος που δεν συγκλονίζεται πληροφορούμενος ότι, μια ακόρη ετούτη πόλεμο άνοιξε σε κάποια γωνιά του πλανήτη, με απεριόριστες ο-

δυνήρες συνέπειες για τους συνανθρώπους μας, ότι εκατοντάδες παιδιά πεθαίνουν καθημερινά από την πείνα, τις αρρώστιες και την έλλειψη νερού, στις χώρες του επωμοναζόμενου «τρίτου κόσμου», ενώ στις «ανεπτυγμένες» χώρες, υπάρχει υπεραφθονία υλικών αγαθών; Ποιός δεν συνταράσσεται συνειδητοποιώντας τη «Δαμόκλειο σπάθη» ενός πυρηνικού ολοκαυτώματος, την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, την αναβίωση του φασιστικού κινήματος και εν τέλει τον εκφυλισμό των αξιών της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και του αλτρουισμού, οι οποίες για αιώνες απετέλεσαν το έρεισμα όλων των κοινωνιών; Κανείς δεν μπορεί να στέκει απλώς παρατηρητής, αντιλαμβανόμενος ότι η παιδεία δεν παρέχεται σε όλους τους νέους στη βάση ίσων ευκαιριών, ότι ο πολιτισμός σε όλες του τις εκφάνσεις είναι απών από τα διαδραματιζόμενα στην κοινωνία μας, ενώ έχει επιτραπέι στο αγοραίο θεάμα, ακρόαμα και ανάγνωσμα να κυριαρχήσει και ότι η νεολαία και ιδιαίτερα η φοιτητική νεολαία, που ποδηγέτησε κοινωνικούς αγώνες, τώρα, παραμένει αδρανής και απόμαχη από τα κοινωνικοπολιτικά πράγματα.

Οι σημερινοί πολίτες της Ελλάδος, αλλά και ολόκληρης της υφής, είναι μάτρες μιας κοσμογονικής ανακατάταξης, η οποία δεν θα οδηγήσει σε μία «νέα (ανανεωμένη) τάξη πραγμάτων» όπως διακηρύσσεται: απλά θα δώσει την ευκαιρία σε αυτούς που η ιστορική συγκυρία κατέστησε ισχυρούς, να επεκτείνουν την επιρροή τους. «Όπου κι αν πάω, η Ελλάδα», ο κόσμος, «με πληγώνει».

Όμως η κοινωνία μας, ακόμη και αν προς στιγμή παρατήθηκε των ενεργών αγώνων της, διατηρεί ζωντανές τις δυνάμεις εκείνες που την ωθούν στο να αποβάλλει ό,τι την οδηγεί στην απονέκρωση. Εκείνο που επιβάλλεται

άμεσα, είναι να τις ανασυστήσει. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το γεγονός ότι, οι παραπάνω διαπιστώσεις είναι κοινές στη σκέψη όλων των γενεών. Σε επίτεδο δράσης δε μένει παρά οι μεγαλύτεροι, προσφέροντας την αποθησαυρισμένη πείρα τους στους νεώτερους, να τους βοηθήσουν να διοχετεύουν το δυναμισμό τους και την ενεργητικότητά τους, σε γόνιμες πράξεις, προσανατολισμένες στο καλό της κοινωνίας μας.»

Η κα Ζανέτ Κυδωνιάτη, με την πολύπλευρη και αναγνωρισμένη κοινωνική προσφορά της, προτάθηκε και αποδέχθηκε, να διαβάσει τη διακήρυξη, την οποία και παραθέτουμε στη συνέχεια:

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

«Πλησιάζουν 12 χρόνια από την πρώτη διακήρυξη της «**Εκκλήσης της Ακρόπολης**» και τα μέλη της αισθάνονται την ανάγκη να ξαναθυμηθούν γιατί συστάθηκε και να σκεφτούν κατά πόσο με την πείρα που κερδήθηκε όλα αυτά τα χρόνια, πρέπει να επαναπροσδιορίσουν το πλαίσιο και τους στόχους που περιλάμβανε η πρωτοβουλία εκείνη.

Άνθρωποι από τα πανεπιστήμια και τους χώρους των γραμμάτων και της Τέχνης, ευαισθητοποιημένοι από την τότε ιστορική συγκυρία, προσπάθησαν να δημοσιοποιήσουν τις ανησυχίες τους και να μεταδώσουν τον προβληματισμό τους.

Όλα αυτά με σκηνικό τα υπερστράτοπεδα, τις τριβές και το διαρκή φόβο των πυρηνικών μανιταριών.

Με δεδομένη τότε την προσβολή των ατομικών δικαιωμάτων και «της κυριαρχίας» των λαών, η «**Εκκλήση της Ακρόπολης**» έδωσε ένα μίνιμα αγωνίας, με προσδοκία τη διεθνή συσπείρωση και συνεργασία, ώστε να περιορισθούν και να εξαλειφθούν τα αίτια που έκαναν την ανθρωπότητα τόσο άσχημη.

Σήμερα διαπιστώνουμε ότι, παρά τα γνωστά κοσμοϊστορικά γεγονότα, οι αντιφάσεις, οι στρεβλώσεις, οι εκβιασμοί των ισχυρών της προηγούμενης δεκαετίας εξακολουθούν να υπάρχουν και να εντείνονται, και να οδηγούν και πάλι σε πολλαπλά αδιέξοδα, σε μια βαθεία κρίση θεσμών, αξιών και ήθους,

που κατά τραγική ειρωνία ονομάζεται «**Νέα τάξη πραγμάτων**».

Παρά τις σοβαρές μεταβολές και ανακατατάξεις στη διεθνή πολιτική πραγματικότητα, η ωμότητα της ισχύος, οι αδικίες και ο παραλογισμός κυριαρχούν. Σαν να είναι έμφυτη η αίσθηση της αυθαιρεσίας στους ισχυρούς του κόσμου, σε πείσμα των βαθυστόχαστων και ηθικοπλαστικών τους κηρυγμάτων.

Η πείνα και οι αρρώστιες σαρώνουν με μορφή γενοκτονίας μεγάλες περιοχές του πλανήτη μας, υπό τα απαθή βλέμματα των πολιτισμένων του κόσμου. Ο φόβος για την ελεγχόμενη χρήση πυρηνικών όπλων έγινε τώρα μεγαλύτερος, και κυρίως βασιμότερος, για την ανεξέλεγκτη χρήση τους. Το περιβάλλον λεηλατείται και χάνεται ανεπανόρθωτα και η φυγή στα ναρκωτικά εντείνεται σηματοδοτώντας και τα δύο την πορεία προς τον όλεθρο νικητών και νικημένων, ενώ η καθημερινή εξοικείωση, χάρη στην τηλεόραση και τα Μ.Μ.Ε., με τον πόλεμο, και τη βία οδηγεί τον άνθρωπο σε αναλγησία.

Η δημαγωγία, η τραγική αντίφαση λόγων και έργων, το εμπόριο των ιδεών και των ανθρωπίνων αναγκών, προσλαμβάνουν επικίνδυνες διαστάσεις και οδηγούν τους πολίτες σε σύγχυση, αποπροσανατολισμό, απομόνωση και απώλωση. Η διαρκής διάφρεση κάθε προοπτικής, οδηγεί τους νέους στο άγχος και την άρνηση.

Οι δυνάμεις της εξουσίας, σε πάρα πολλές περιπτώσεις, γίνονται όλο και πιο αυταρχικές και μάλιστα θωρακισμένες με το πρόσχημα της δημοκρατίας. Η συμπεριφορά αυτή αναπαράγεται δυστυχώς όλο και περισσότερο και από κοινωνικές ομάδες.

Οι κυρίαρχες δυνάμεις «**τήρησης**» της παγκόσμιας τάξης εφαρμόζουν το Διεθνές Δίκαιο σύμφωνα με τα εκάστοτε συμφέροντά τους. Στη «**νέα τάξη πραγμάτων**» τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελληνοκυπρίων, Βορειοηπειρωτών, Κοιτών, Παλαιστινίων, λαών της διαλυμένης Γιουγκοσλαβίας, κ.λπ. έχουν μικρή αξία σε σχέση με τα δικαιώματα άλλων που ζυγίζονται, ως πούμπε, με πετρέλαιο.

Πολλά μεμονωτικά προβλήματα, υπαρκτά ή σκοπίμως δημιουργούμενα, γεννούν τεράστιους κινδύνους.

Γνωρίζουμε ότι η πρωτοβουλία της «**Εκκλήσης της Ακρόπολης**» δεν έχει την ισχύ της εξουσίας και επομένως είναι δύσκολο να αντιπαρατεθεί σε πολιτικές και στρατηγικές επιλογές.

Από τη άλλη μεριά όμως, οι οργανώσεις εξουσίας, έχει αποδειχθεί ότι

αναπαράγουν τα ίδια σφάλματα που προσπαθούν να καταργήσουν.

Πιστεύουμε λοιπόν ότι η «**Εκκλήση της Ακρόπολης**» έχει το δικό της τρόπο να γίνει μια αξιόπιστη και επομένως δυνατή φωνή που θα συνταράξει, θα κάνει αισθητό το πραγματικό νόημα των λόγων και των υποσχέσεων που παρέχονται αφειδώς προς τους λαούς και την ανθρωπότητα, και ίσως, ελπίζουμε, να συντείνει.

Καλούμε άτομα, οργανώσεις, κοινωνικούς φορείς και πολιτικούς οργανισμούς να αναλάβουν εκστρατεία για την ειρήνη, τη δικαιοσύνη, την ισότητα, τη διάσωση του περιβάλλοντος και την οικολογική ισορροπία. Η «**Εκκλήση της Ακρόπολης**» ανυψώνει επιπλέον εκστρατεία εναντίον όλων των μορφών ρατσισμού και εθνικισμού, που παίρνουν ανησυχητικές διαστάσεις τελευταία, με

την εμφάνιση του νεοαναξισμού και των διακρίσεων σε βάρος μειονοτήτων.

Με την ίδια αντίληψη υπερασπίζεται την ισότητα των γυναικών, που τυπικά έχει θεσμοθετηθεί, αλλά εξακολουθεί να παρabiάζεται σε πολλές περιοχές του κόσμου.

Θεωρούμε ότι η αναβάθμιση των πολιτιστικών και πολιτισμικών αξιών συνδέεται με την εθνική ταυτότητα, την άμυνα για το καλύτερο, την ειρηνική συνύπαρξη και τη δημιουργική συνεργασία των λαών.

Καλούμε όλους, και ιδιαίτερα τους ανθρώπους της επιστήμης, των γραμμάτων, της τέχνης και τους νέους να θέσουν τις γνώσεις, το ταλέντο, τη φαντασία, το κύρος και την αποτελεσματικότητά τους στην προσπάθεια να ενικαιοποιηθούμε τις συνειδησίες. Η «**Εκκλήση της Ακρόπολης**» υψώνει τη φωνή της από τις επάλξεις ενός μοναδικού στον κόσμο μνημείου πολιτισμού, από την Ακρόπολη της Αθήνας, τον ιερό από χώρο, όπου πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά στη γη πριν 2.500 χρόνια η Δημοκρατία, και όπου ο υπέρτατος τίτλος ήταν αυτός του πολίτη. Ας αφήσουμε τους οπαδούς να άγονται και ας γίνουμε ενεργοί πολίτες, με συναίσθηση των υποχρεώσεων αλλά και των δικαιωμάτων μας.

Ας κατευθύνουμε τους μικρούς χειμάρρους του ενδιαφέροντός μας στο μεγάλο ζωογόνο ποταμό για την επίλυση των οικουμενικών προβλημάτων».

Στην εκδήλωση μεταξύ άλλων παρευρέθηκαν, ο Πρόεδρος κ. Ζέπος, ο Δήμαρχος Λαυρίου κ. Πόγκας, ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ κ. Κανελλόπουλος, οι καθηγητές κ.κ. Σαμαράς, Τραυλός, Τζαννετάκης, ο βουλευτής κ. Φαράκος, στελέχη του κόμματος του ΣΥΝ κ.κ. Παναρέτου, Χουντής και Τριγιάης, η κ. Ν. Καραγκουλέ από την προεδρική ένωση Μητέρων Ελλάδος κ.ά. Επίσης παρέστη ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου της Σόφιας, ο οποίος και απηύθυνε χαιρετισμό από του βήματος.

Η εκδήλωση έλλεισε με τον *Όμιλο Ελληνικών Λαϊκών Χορών* «Ελένη Τσαούλη», που προσφέρθηκε ευγενώς να πλαισιώσει την εκδήλωση.

Τα παιδιά του συγκροτήματος, με μοναδική χάρη, ζωντάνια και κέφι, με την κυριολεκτικά άφρονη εμφάνισή τους, απέσπασαν θερμότατο χειροκρότημα και «σανητοποιήσαν» όλους τους τουρίστες-επισκέπτες της Ακρόπολης, που συγκεντρώθηκαν γύρω τους από κάθε σημείο του χώρου της Ακρόπολης. Χάρη σ' αυτά τα παιδιά, η εκδήλωση πήρε χαρακτηρισμό γιορτής και συναδελφωσης και πολλοί από τους παρευρισκομένους έλληνες και ξένοι, χόρεψαν μαζί τους, κάτω από τον Ιερό Βράχο, δίνοντας άλλη διάσταση στην εκδήλωση.

Επιμέλεια: Ευγενία Γ. Κουτσουλιέρη

Έφη Αγραφιώτη

Τα χρυσά δάχτυλα που δίνουν φως στις νότες

Τη Δευτέρα, 3 Μαΐου, στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων της ΕΚΚΛΗΣΗΣ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, για τη Ζωή, την Ειρήνη και τον Πολιτισμό, δόθηκε με εξαιρετική επιτυχία ρεσιτάλ πιάνου της διεθνούς φήμης πιανίστας, Έφης Αγραφιώτη.

Η εκδήλωση που οργανώθηκε σε συνεργασία με το ΕΜΠ, δόθηκε τιμητικά στην αίθουσα Τελετών ΕΜΠ (Πατησίων). Προλόγισε ο Πρόεδρος της Επιτροπής «ΕΚΚΛΗΣΗ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ», Πρύτανης ΕΜΠ Ν. Μαρκάτος,

ο οποίος αναφέρθηκε εν συντομία στο έργο της μεγάλης πιανίστας και την τεράστια προσφορά και συμβολή της στη διδασκαλία και την ποιητική μουσική.

Η Έφη Αγραφιώτη δεν είναι άγνωστη στο φιλόμουσο κοινό της Ελλάδας, όπως επίσης δεν είναι άγνωστη στο Ευρωπαϊκό κοινό, αφού από το 1974 μέχρι σήμερα έχει παίξει εκατοντάδες φορές μέσα και έξω από τη χώρα μας. Ήταν από τις πρώτες που διακογράφησαν έργα Ελληνικών συνθετών, που έγραφαν άρθρα και δοκίμια για την ελληνική μουσική,

που πρόβαλαν μουσικές προσωπικότητες της χώρας μας παραξηγημένες ή παραγνωσμένες σε εκδηλώσεις που έλαβαν χώρα σε μεγάλους και γνωστούς μουσικούς χώρους. Σκιαγραφώντας επίσης την πολύπλευρη και δυναμική της παρουσία, αξίζει να προσθέσουμε ότι οπούδασε πολιτικές επιστήμες και Ιστορία της Τέχνης, συνεργάστηκε με περιοδικά μουσικολογικού περιεχομένου, έλαβε δε μέρος σε κοινωνικές και πολιτιστικές προσπάθειες στον ελληνικό χώρο. Τα τελευταία χρό-